

ἐτῶν ἐκαλύπτετο ὑπὸ πλάκῃς ἐκ πύρου, φερύσης ἐπιγραφὴν μὲ χαρακτῆρας νεωτερίζοντας, ἀλλ' ἦτο λίαν δυσανάγνωστος, καθὼ διεφθαρμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου φαίνεται δὲ ὅτι περιείχε ψήφισμά τι καθότι ἀνεγινώσκοντο κύρια ὀνόματα. Ἡ ἐπιγραφὴ προδήλως δὲν ἐχρησίμευεν ὡς ἐπιτάφιος καθότι ἦτον ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἔσωθεν.

Ἀνασκάπτονται συχνάκις ἀρχαῖα νομίσματα διαφόρων ἐποχῶν, ἀγγεῖα, λείψανα γλυπτικῆς ἐκ μαρμάρου ὡς κιονόκρανα, παραστάδες, τεμάχια ἀνδριάντων, κεφαλαί, βωμοὶ καὶ ἄλλα ὅμοια.

Εἰς ἐτέραν θέσιν πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου, γωνίαν καλουμένην, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1850 ἀνεσκάφησαν διάφοροι τάφοι. Εἰς ἓνα τούτων εὐρέθη κεράμειον ἀγγεῖον μελανὸν χωρητικότητος ἡμισίας πίντας ἀγγλικῆς, φέρον δὲ πλησίον τοῦ στομίου ἐπιγραφὴν ἀρχαίκοις γράμμασιν FEMIKOTVLION. Τοῦτο κατέχει Ἄγγλος τις ἀξιωματικὸς Breston, ὅστις, πέμψας περιγραφὴν καὶ σχέδιον τοῦ ἀγγείου τούτου εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι αὐτὸ εἶνε λίαν σπουδαῖον, καθότι θέλει δώσει μέγα φῶς ὡς πρὸς τὰ ἀρχαῖα μέτρα κῆς χωρητικότητος.

Νομίσματα τῶν Κυθῆρων σπανίως ἀπαντῶνται, μόνον δύο σώζονται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ ἐν Κερκύρα διατρίβοντος Ἄγγλου Woodhouse. — Ἐσχάτως εὐρέθη δακτυλιόλιθος λευκοῦ χρώματος διαφανὲς φέρων ἐπιγραφὴν

ΘΕΩΤ
ΑΡΒΕ.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΩΝ

ΣΙΝΩΝ.

—o—

Οἱ Σῖναι ἢ Κινέζοι ἔχουσι καὶ αὐτοί, εἰ καὶ μὴ χριστιανοί, μεγάλην ἐβδομάδα, ἀλλὰ δεκαήμερον. Ἐορτάζουσι δὲ αὐτὴν τὸν Ἰούνιον μῆνα.

Ἡ πρώτη ἡμέρα ὀνομάζεται Καυτ-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν πτηνῶν, διότι κατὰ ταύτην ἀναμιμνήσκεται εἰς πάντας ὅτι τὰ πτηνὰ χρησιμεύουσιν εἰς τροφήν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν καταλύουσι δὲ κρέας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ πολλοὶ μάλιστα εὐλαβέστεροι ἀπέχουσι παντὸς βρώματος. Κρύπτουσι δὲ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας τὰ σαρώματα καὶ τοὺς κώδωνάς των ὡς ἀπαίσια.

Ἡ δευτέρα ὀνομάζεται Κου-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν σκύλων.

Οἱ Σῖναι τιμῶσι τοσοῦτον τοὺς σκύλους, ὥστ' ἔχουσιν ἐπίτηδες λεπτουργοὺς διὰ νὰ κατασκευάζωσι τὰ νεκρικὰ φέρετρά των. Πιστεύουσιν ὅτι ἐν τῶν

ζῶων τούτων ἔσωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον ἓνα τῶν σοφῶν τῆς Κίνας καταφαγὸν τὸν δολοφόνον. Καὶ ὁμοίως εἶναι τόσῳ ἀσυνεπῆς ὥστε τρώγουσι τοὺς σκύλους.

Ἡ τρίτη ὀνομάζεται Τσεν-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν χοίρων, καὶ ὁμοιάζει τὴν προλαβοῦσαν, διότι ἐν αὐτῇ τελεῖται ἡ μνήμη ἑνὸς τῶν ζῶων τούτων σώσαντος ἀπὸ πυρκαϊῶν πολύτιμον χειρόγραφον. Ὅθεν ἀπέχουσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ χοιρείου κρέατος, ἐνῶ ἄλλοτε αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τοῦ γεύματός των. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ χειρογράφου, ἀς ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλον μῦθον σινικὸν περὶ τινος πίθηκος ἀνακαλύψαντος χειρόγραφόν τι σχεδὸν ἐφθαρμένον, ἐκ τοῦ ὁποίου δισχυρίζονται οἱ Σῖναι ὅτι ἐξήγαγεν ὁ πρῶτος εὐρωπαῖος ὅστις ἶδεν αὐτὸ τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀλφαβήτου. Πολλοὶ τῶν Σινῶν πιστεύουσιν ὅτι οἱ πίθηκες δύνανται νὰ λαλήσωσιν ὡς οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλουσιν.

Ὅτανικε τὰ βρέφη προσβάλλονται ἀπὸ τὴν νόσον τῆς εὐλογίας, οἱ γονεῖς στέλλουσι χοῖρον εἰς τὸν πλησιέστερον ναὸν ὅπου τρέφεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας μέχρι θανάτου.

Ἡ τετάρτη ἡμέρα ὀνομάζεται Γαογκ-υατ, ἡ ἡμέρα τῶν ἀρνίων, εἶναι δὲ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Πον-Κυον-Βέγγαν, παιμένα ζήσαντα πτωχὸν, λάχανα μὲν τρώγοντα, καὶ ἐνδυμα φέροντα ἐκ φλοιοῦ δένδρων, ἀλλὰ διδάξαντα πῶς νὰ γίνεται χρῆσις τοῦ ἐρίου τῶν ἀρνίων. Τὰ ἀναθήματα τοῦ Θεοῦ τούτου σύγκεινται ἐκ καρπῶν, λαχάνων, οἴνου καὶ ζαχαρικῶν.

Ἡ πέμπτη ὀνομάζεται Νευ-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν δαμάλεων. Ἐν τῶν ζῶων τούτων εἶχε γαλουχήσει βρέφος οὗ τινος οἱ γονεῖς εἶχον ἀποθάναι, τὸ ὁποῖον ἠλικιωθὲν ἔγεινε μανδάρινος, καὶ ἀνήγειρε ναὸν εἰς τὴν τροφὸν του. Πολλοὶ ἀπέχουσι ὀλοτελῶς τοῦ κρέατος τῶν βοῶν, καὶ ἄλλοι, γινόμενοι τεσσαρακονταεῖς, παύουσι τοῦ νὰ τρώγωσι τοιοῦτο διὰ νὰ μὴ κολασθῶσιν. Ἐνταῦθα ἀς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι οἱ Σῖναι δὲν φέρουσι μύστακας εἰμὴ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ ἀνωτέρω, καὶ γένειον ἀπὸ πεντήκοντα.

Ἡ ἕκτη ὀνομάζεται Μα-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν ἵππων. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τοῦ λαοῦ τὴν ὠφέλειαν τοῦ τετραπόδου τούτου.

Ἡ ἑβδόμη, καλουμένη, Γεν-υάτ, εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Πον-τσά, διδάξαντα εἰς τοὺς Σῖνας νὰ τρέφονται μὲ ὀρύζιον, σίταν καὶ κρέας. Τὰ ἀναθήματα τοῦ ναοῦ του σύγκεινται ἐκ λαχανικῶν, οἴνου καὶ ὕδατος.

Εἰς αὐτὸν ἐπίσης ἀνήκει καὶ ἡ ὀγδὴ ἡμέρα ἧτις καλεῖται Κο-υάτ, ἡ ἡμέρα τῶν δημητριακῶν καρπῶν, διότι αὐτὸς πρῶτος ἐδίδαξε νὰ τρέφονται ἐξ αὐτῶν.

Αὐτὸς εορτάζεται καὶ τὴν ἐνάτην, καὶ ὅστις θέλει νὰ εὐτυχίσῃ πρέπει νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὀνομαζομένην Μο-υάτ, (ἡμέρα λίνου) προσφοράς.

Ὁ Πον-Τσά, ἐνὶ λόγῳ, εἶναι ὁ προστάτης τῶν πλείστων ἐφευρέσεων. Ἄνευ αὐτοῦ οἱ Σῖναι ἤθελον ἀγνοεῖ καὶ τοὺς ἐρεθίνθους καὶ τοὺς κυάμους διὸ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀφιερωμένη καὶ ἡ δεκάτη ἡμέρα, Ἴο-νοί

καλουμένη, (ἡμέρα κυμάτων και ἐρεθίνθων). Λέγεται δε ὅτι ἐζήσεν ὅσον και ὁ Μαθουτάλας, και ὅτι εἶχε τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—εε—

ΚΡΟΚΟΔΕΙΔΟΙ. Ὁ Βολταῖρος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Ἡροδότου, εἶπεν· «ὁ πατήρ οὗτος τῆς ἱστορίας ὅστις ἐπλασε τόσους μύθους». — «Ce père de l'histoire qui nous a fait tant de contes». —

Ἡ ἰδέα αὕτη περὶ τῆς ῥοπῆς τοῦ Ἡροδότου πρὸς τὰ ψεῦδος ἐπεκράτησεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας· ἀλλ' αἱ ἐπιστημονικώτεροι ἐρευνᾶται τῆς ΙΗ' και ΙΘ' ἐκατονταετηρίδος, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ πατήρ ἐκεῖνος τῆς ἱστορίας ἐγρηψε μετὰ παρατηρήσεις ἀκριβεῖς και θαθείας.

Ἀλλὰ και ὁ K. Geoffroy-Saint-Hilaire, φυσιολόγος Γάλλος, ἀνέλαβε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν Ἡρόδοτον, και ν' ἀποδείξῃ κούρους τοὺς οὕτω ἐπιπολαίως καταδικάσαντας αὐτόν.

Ὁ Ἡρόδοτος λέγει, παραδείγματος χάριν, ὅτι ὁ κροκόδειλος «πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται,» ὅτι ἔχει τὴν κάτω γνάθον ἀκίνητον, ὅτι προσάγει τὴν ἄνω τῆ κάτω, ὅτι μόνον μεταξὺ τῶν θηρίων δὲν ἔχει γλῶσσαν και τὰ τοιαῦτα.

Λέγει προσέτι ὅτι ὁ κροκόδειλος, αὐξανόμενος, γίνεται εἰς ἐπτακαίδεκα πῆχας και μεζῶν ἐτι, και ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ ὡδὸν ὅχι ποτὲ μεγαλήτερον ὡοῦ χηνός. Βεβαίως δὲ συγχρόνως ὅτι, ὅταν ἐκβαίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν, ἀναίγων τὸ στόμα τὸ ὅποιον εἶχε γενεῖ μεστὸν ἐδέλλων ἐνῶ ἦτο ἐντὸς ἐκεῖνου, ἐπιτρέπει εἰς μικρὸν τι πτηνόν, τροχίλον καλούμενον, νὰ εἰσδύῃ εἰς αὐτό, και νὰ καταπίνῃ τὰς ἐδέλλας· και ὅχι μόνον δὲν τὸ βλάπτει, ἀλλὰ και ἡδεται ὠφελούμενος. (*)

Ὁ σοφὸς Γάλλος οὕτινος ἐμνημονεύσαμεν τὸ ὄνομα ἴδεν ὅλα ταῦτα ἰδίως ὀφθαλμοῖς· προστίθησι δὲ μόνον ὅτι ὁ κροκόδειλος ἔχει μὲν γλῶσσαν, ἀλλ' εἶναι τοσοῦτω ἐρηχεῖα, ὥστε οὐδὲ νὰ ἐγγίσῃ δι' αὐτῆς δύναται τὰς ἐν τῷ λάρυγγί του ἐδέλλας (**).

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ ΙΝΔΙΚΑΙ. Ἡ ἀνατροφή τῶν κατοικιδίων ζῶων εἶναι πάντῃ ἀτελής παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν δυτικὴν ὁμοίως Εὐρώπην, και τὰ τετράποδα και αἱ ὄρνεις ὑποβάλλονται εἰς πεφροντισμένην ἀγωγὴν, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶναι διττός· α.) νὰ κατασταθῶσιν αὐτὰ εὐρωστότερα και ἐπομένως παραγωγὰ

πλειοτέρου εἰσοδήματος εἰς τὸν κτηνοτρόφον, και β.) νὰ ἀναδειχθῇ τὸ κρέας αὐτῶν και λιπαρότερον και γλυκύτερον. Καὶ μὴ νομίσωμεν ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο προσὸν ὠφελεῖ μόνον τοὺς γαστριμάργους· ἐξ ἐναντίας εἰσάγει οἰκονομίαν και εἰς τῶν πολυφάγων αὐτῶν τὸ βαλάντιον. καθόσον τὸ λιπαρὸν και εὐχυμον κρέας χορτάζει ταχύτερον τὸν τρώγοντα.

Ἐν τῶν ζῶων τούτων, οὕτινος πρὸ τινων ἐτῶν γίνεται μεγίστη χρῆσις παρ' ἡμῖν εἶναι και ἡ Ἰνδικὴ Μελεαγρίς· αὕτη ἀντικατέστησε πολλαχού τὸ ἄλλοτε κλασικὸν ἀρνίον. Σπανίως προσκαλεῖσαι εἰς γεῦμα χωρὶς νὰ σὲ παρουσιάσωσι και κοῦρχον ἢ γάλλον ἐψητόν· ἀλλὰ και σπανίως ἡ γεῦσις του ἡδύνει τὸν οὐρανίσκον σου.

Ἡ ἀνατροφή τῶν νεοσσῶν τῶν μελεαγρίδων, εἶναι ἴσως, μεταξὺ ὄλων τῶν κατοικιδίων, ἡ μᾶλλον δύσκολος· διότι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀναβλαστῆσεως τοῦ ἐρυθροῦ λάρου αὐτῶν εἶναι εἰς ἄκρον κρίσιμος. Πολλάκις ἀποθνήσκουσι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην και τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ὅποιον ἔχεις εἰς τὴν αὐλὴν σου.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, ἥτις ἔχει πλουσιώτατον ὀρνιθοτροφεῖον παρὰ τὸν προσφιλεῖς ὑποστατικὸν τοῦ συζύγου της, εὔρεν ἐσχάτως μέθοδον τοῦ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τὰ ὅποια ἀφῆρκαζε προῶρως ὁ θάνατος κατὰ Ἰούλιον και Ἰαῦλιον. Ἀφοῦ ἐξήντησε πρὸς τοῦτο πάντα γνωστὸν τρόπον, δοῦσα ἐπὶ ματαίῳ εἰς τοὺς νεοσσούς και πετροσέλινον, και κνήδας ἀνακάνθους και ἄλλα τοιαῦτα, μετεχειρίσθη ἐπὶ τέλους κρόμμου φέροντα και τὸν χιτῶνα και τὸν κορμὸν των. Ἐκτοτε ὁ θάνατος ἐπαυσε σχεδὸν ὄλως διόλου.

Ὁ τρόπος αὐτός, μεταφερθεὶς ἀμέσως και εἰς Γαλιαν, εὐδοκίμησεν ἐπίσης, ἀλλ' ὅπως οὖν διαβρῦθμισθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρνιθοτρόφων· διότι πρὸς τὰ κρόμμου, προσθέτουσι και ἴσῃν δόσιν ἄρτου βεβρογμένου, και ὡῶν πεπηγμένων, τὰ ὅποια, κατακερματίζοντες δίδουσι εἰς τὰς μελεαγρίδας.

Ἡ τροφή αὕτη ἀρέσκει εἰς ἄκρον εἰς τὰς ὀρνιθας ταύτας· και πρῶτον μὲν καταβροχθίζουσι τὰ λευκὰ μέρη τοῦ βολβοῦ, δεύτερον δὲ τὸν κορμὸν, μετὰ ταῦτα τὰ ὠὰ, και ἐπὶ τέλους τὸν ἄρτον, και τοῦτον διότι μετίσχε τῆς ὀσμῆς τῶν κρομμύων τὰ ὅποια ὑπεραγαπῶσι.

Τὸν τρόπον τοῦτον, δοκιμασθέντα και ἐν Ἀγγλίῳ και ἐν Γαλίῳ, συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ὀρνιθοτρόφους τῆς Ἑλλάδος.

ΛΙΞ ΓΑΛΑΚΤΟΦΟΡΟΣ. Ὁ Ἀριστοτέλης ὁμιλεῖ περὶ τινος αἰγὸς ἀρρένος ζῶντος ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ, ὅστις ἔχων δύο μαστοὺς, εγάλα ἡμέλγετο τοσοῦτον ὥστε γίνεσθαι τροφαλίδας, ἢ τυρία μικρά. Προστίθησι δὲ ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος αἰξ γεννήσας υἱὸν μετέδωκε πρὸς αὐτόν τὸ γαλακτοποιητικὸν τοῦτο προτέρημά του. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ χρησμοῦ ὡς προσημαῖνον ἐπίκτησιν ἢ αὐξήσιν χρημάτων. (*)

(*) Ἡρόδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. 68.

(**) Περὶ κροκόδειλου ἀνάγνωθι και τὰ ἐν τῷ Φυλλ. ΚΓ' τῆς Πενδώρας Σελ. 355—356. γραφέντα.

(*) Ἀριστοτ. περὶ ζῶων ἱστορ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. 20.